

FAKULTA PEDAGOGICKÁ
ZÁPADOČESKÉ UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra výtvarné výchovy a kultury
Klatovská 51, 301 00 Plzeň
Tel.: 377 636 493, 377 636 471
e-mail: suomar@kvk.zcu.cz

Protokol o hodnocení Bakalářské práce

Název práce: Krajina Oldřicha Mikuláška

Práci předložila studentka: Petečelová Tereza

Studijní obor: Vizuální kultura se zaměřením na vzdělávání

Posudek oponenta práce: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Stačí letmý pohled do obsahu práce, který prozradí koncepční nejistotu a proporční nevyváženou strukturu práce. Kapitola č.4, která má dvě podkapitoly, nese tajuplný název „Zvolená báseň“. Přitom báseň Oldřicha Mikuláška „Kam létají labutě“, která je klíčovým východiskem jak teoretické, tak především výtvarné části práce, není vůbec uvedena – a to ani v textu kapitoly, tak ani v příloze. Místo toho je podkapitola 4.2. Oldřich Mikulášek zaměřená na životopisné údaje – dokonce i „zásadní“ údaje typu „Za svůj život byl hned dvakrát ženatý“ nebo „Roku 1967 utrpěl M. těžkou zlomeninu nohy a ležel 20 měsíců v nemocnici (dokonce i s poznámkovým aparátem). V podkapitole je sice stručná charakteristika Mikuláškovy poezie, ale v obecné rovině – o básni Kam létají labutě zde není ani zmínka.

V podkapitole 5.3. Jihomoravská krajina autorka uvádí, že „vycházela z děl vynikajících malířů, kteří ... byli často nazýváni ‘malíři domova’“ - rozuměj jižní Moravy. Výběr autorů je opravdu originální. Tím prvním je sice známý Vojtěch Sedláček, který ale všechny své krajiny namaloval ve východních Čechách, kdežto na Moravě ani jednu. Ten druhý – Rudolf Gajdoš – je sice malířem „moravského domova“, především však je modelovým malířem socialistického realismu. Vyznamenal se především tím, že hrubě znehodnotil nejreprezentativnější sál mikulovského zámku cyklem nástrojných fresek v duchu moravského barokního socialistického realismu v dojemných scénách ze života městského a venkovského proletariátu. Další „vynikající malíři“ jsou naprosto bezvýznamní regionální umělci, z nichž jeden marně hledá jistotu v dávné minulosti (Antonín Vojtek), zatímco obrazy druhého prozrazují nejistotu hledání současnosti (Přemysl Pitřík). Každému z těchto „vynikajících malířů“ autorka velkoryse věnovala samostatnou podkapitolu v rozsahu krátkého odstavce dvou či tří vět – což ostatně významu těchto umělců odpovídá.

Obdobná koncepční nejistota hraničící se zmatky je spojena i výtvarná část. V průběhu krystalizace jejího pojetí došlo po dohodě s vedoucím práce došlo ke změně koncepce v posunu od figurativního pojetí k abstraktnímu, které mělo umocnit výrazovou naléhavost Mikuláškovy básně. To se však příliš nepodařilo. Zároveň úměrně bohatá kolekce prací vykazuje značnou nevyrovnanost.

Nebudu se více věnovat výtvarné části práce, kterou daleko zasvěceněji rozebral vedoucí bakalářské práce. Didaktická kapitolka „Didaktický přesah práce“ svou úrovní rozhodně nepřekročila horizont teoretické části. Je prostě znát, že autorka ještě nemá dostatečné didaktické zkušenosti.

I přes značné výhrady doporučuji práci k obhajobě.

Navrhovaná známka:

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhově):

Dobře

Datum: 2. 6. 2021

Podpis: doc. PhDr. Jaroslav Bláha, Ph.D.

Kopie souhlasí s originálem dle čl. 4 odst. 5 Směrnice rektora č. 33R/2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
Katedra výtvarné výchovy a kultury

